College van beroep
voor de examens

Rapenburg 70
Postbus 9500
2300 RA Leiden
T 071 527 81 18

U I T S P R A A K 1 9 – 0 7 8

van het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden

inzake het beroep van

[naam], appellant

tegen

de examencommissie Bio-Farmaceutische Wetenschappen, verweerder

1. Procesverloop

Bij besluit van 4 maart 2019 heeft verweerder het verzoek van appellant voor alternatieve toetsing van wiskundig zware onderdelen afgewezen.

Bij brief van 28 maart 2019 heeft appellant tegen dit besluit administratief beroep ingesteld.

Verweerder heeft geen verweerschrift ingediend.

Op 27 juli 2019 heeft appellant nadere stukken ingediend.

Het beroep is behandeld op 7 augustus 2019 tijdens een openbare zitting van een kamer uit het College. Appellant is ter zitting verschenen, vergezeld van [naam], ambulant begeleider [naam], [naam], psycholoog [naam] en [naam], informaticus. Verweerder is, zonder bericht van verhindering, niet verschenen.

2. Het bestreden besluit

Verweerder heeft het verzoek afgewezen omdat zij geen mogelijkheid ziet om zware wiskundige onderdelen anders te toetsen dan nu gebeurt, zonder dat de eindtermen in het gedrang komen.

3. Relevante regelgeving

De Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleidingen van de Faculteit der Wiskunde- en Natuurwetenschappen vermeldt, voor zover hier van belang:

4.3.1 In de e-studiegids staat vermeld of het tentamen, dan wel de deeltoetsen, van een onderwijseenheid schriftelijk of mondeling dan wel op een andere wijze wordt afgelegd.
4.3.2 Aan studenten met een handicap of chronische ziekte wordt de gelegenheid geboden de tentamens op een zoveel mogelijk aan hun individuele handicap aangepaste wijze af te leggen. Deze aanpassingen mogen niet van invloed zijn op de kwaliteit of moeilijkheidsgraad van een tentamen. De examencommissie wint zo nodig, als bedoeld in het Protocol studeren met een functiebeperking 11, deskundig advies in alvorens te beslissen.
4.3.3 In bijzondere gevallen kan op verzoek van de student de examencommissie, binnen de kaders van de Onderwijs- en Examenregeling, toestaan dat een tentamen op een andere wijze wordt afgelegd dan in de e-studiegids is vastgelegd.

Artikel 6.6 Handicap of chronische ziekte
Aan studenten met een handicap of met een chronische ziekte wordt de gelegenheid geboden hun studie, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, aan de beperkingen die de handicap of chronische ziekte met zich meebrengt aan te passen. Deze aanpassingen worden zoveel mogelijk op de individuele functiebeperking van de student afgestemd, maar mogen de kwaliteit of moeilijkheidsgraad van een vak of het examenprogramma niet wijzigen.

Het Protocol studeren met een functiebeperking aan de Universiteit Leiden bepaalt:
Krachtens de Wet gelijke behandeling op grond van handicap of chronische ziekte (WGBHCz) is de Universiteit Leiden gehouden doeltreffende aanpassingen in de vorm van voorzieningen te bieden aan studenten met een beperking. (…)
Daarbij gelden drie voorwaarden die de instelling in acht moet nemen.
(1)De aanpassing moet daadwerkelijk een belemmering wegnemen.
(2)De aanpassing moet noodzakelijk zijn, dat wil zeggen dat het niet mogelijk is om het probleem op een andere manier op te lossen.
(3)De aanpassing mag voor de instelling niet te duur zijn of te veel inspanning kosten.

De examencommissie is op grond van de Onderwijs- en examenregeling (“OER”) gehouden voorzieningen toe te kennen. De OER bevat een artikel over duurzame

functiestoornis. Het betreft over het algemeen artikel 6.5 en dit luidt als volgt. "Aan studenten met een handicap of met een chronische ziekte wordt de gelegenheid geboden hun studie, zoveel als redelijkerwijs mogelijk is, aan de beperkingen die de functiestoornis met zich meebrengt aan te passen."
De desbetreffende examencommissie of indien van toepassing de door de examencommissie gemandateerde studieadviseur, neemt op grond van het advies van [naam], een besluit over de toekenning van de door de student gevraagde voorzieningen. Hierbij geldt dat de eindtermen van de opleiding (mee) bepalend zijn voor het redelijkerwijs kunnen weigeren van bepaalde faciliteiten. Het besluit wordt schriftelijk kenbaar gemaakt aan de student en in afschrift gezonden aan [naam].

4. De overwegingen ten aanzien van het geschil

Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder het verzoek van appellant voor alternatieve toetsing terecht heeft afgewezen.

Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de WHW te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.

Appellant heeft ter ondersteuning van zijn verzoek om een mondeling tentamen een verklaring van 8 april 2019 overgelegd van de studentendecaan. Hierin is vermeld dat appellant hinder bij zijn studieactiviteiten ondervindt door de gevolgen van dyscalculie. De studentendecaan ondersteunt het verzoek van appellant voor een passende wijze van tentaminering van de rekenvakken (bijvoorbeeld via een mondeling tentamen) die hem de gelegenheid geeft zijn kennis van en inzicht in het vak te laten zien.

Ter zitting heeft appellant toegelicht dat de onderwijseenheid Calculus een eerstejaarsvak is van 3 ECTS. Hij heeft, ondanks het volgen van bijles, het tentamen al zes keer schriftelijk afgelegd en daarbij nooit hoger dan een 2,5 behaald. Verder heeft hij toegelicht dat hij een gemiddelde van ongeveer 7,5 heeft voor de tot nu toe behaalde onderwijseenheden. Hij heeft behalve het onderzoeksproject van 16 ECTS alle onderwijseenheden uit het derde jaar afgerond en zijn inschatting is dat hij nog ongeveer 30 ECTS dient te behalen om zijn bachelor te voltooien. Appellant geeft aan dat heeft geprobeerd contact op te nemen met de examinatoren van de onderwijseenheid Calculus, maar dit leidde niet tot het gewenste resultaat. Op de door hem naar de docenten verstuurde e-mails ontving hij geen reactie. Ook de communicatie met verweerder verliep naar de mening van appellant stroef.

Het College benadrukt dat aan studenten met een handicap of chronische ziekte de gelegenheid wordt geboden de tentamens op een zoveel mogelijk aan hun individuele handicap aangepaste wijze af te leggen. Het is aan verweerder dit te faciliteren en erop toe te zien dat de door haar aangewezen examinatoren zich houden aan de faciliteiten die aan deze studenten zijn geboden.

Doordat verweerder geen verweerschrift heeft ingediend en niet ter zitting is verschenen, heeft zij het College de mogelijkheid ontnomen om voor het College inzichtelijk te maken waarom het zonder meer onmogelijk is om zware wiskundige vakken, zoals Calculus, anders dan schriftelijk af te leggen, bijvoorbeeld door een mondeling. Dat dit onmogelijk zou zijn, ligt overigens niet in de rede en zou ook in ernstige mate afbreuk doen aan de mogelijkheden van studenten met een functiebeperking aan het reguliere onderwijs deel te nemen. Dat wil niet zeggen dat het voor verweerder eenvoudig zal zijn een voor appellant passende toetsvorm te vinden. Dit is echter inherent aan de wens van deze universiteit ook mensen met een handicap of met een chronische ziekte in staat te stellen aan het reguliere onderwijs deel te nemen.

Dit leidt reeds tot de slotsom dat het bestreden besluit niet kan worden gedragen door de daaraan ten grondslag gelegde, overigens uiterst summiere, motivering en ook niet met de vereiste zorgvuldigheid tot stand is gekomen. Appellant mocht van verweerder verwachten dat zij zich tot het uiterste zou inspannen om te -laten – onderzoeken op welke wijze aan zijn verzoek tegemoet zou kunnen worden gekomen.

Dit klemt te meer, nu de studentendecaan een aangepaste wijze van tentaminering, zoals met een mondeling, in zijn advies van 8 april 2019 uitdrukkelijk heeft aangeraden. Dit advies dateert weliswaar van na het bestreden besluit, maar dat had verweerder er niet van hoeven weerhouden met appellant op zoek te gaan naar een passende mogelijkheid om met zijn beperking toch te kunnen voldoen aan de eindtermen van het onderwijs. Ondanks verzoeken van appellant hebben echter verweerder noch de voor de onderwijseenheid Calculus aangewezen examinatoren op dit advies van de studentendecaan gereageerd, laat staan dat zij dit advies kenbaar in hun afwegingen hebben betrokken.

Het vorenstaande leidt tot de slotsom dat het bestreden besluit dient te worden vernietigd. Het College zal verweerder opdragen om binnen vier weken na verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen en aan appellant toe te zenden. Als appellant zich met het nieuwe besluit niet kan verenigen, kan hij daartegen administratief beroep instellen bij het College.

5. De beslissing

Het College van beroep voor de examens van de Universiteit Leiden,

gezien artikel 7.61 van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek,

I. verklaart het beroep gegrond;
II. vernietigt het besluit van 4 maart 2019;
III. draagt verweerder op om binnen 4 weken een nieuw besluit te nemen, met inachtneming van wat in deze uitspraak is overwogen en dit besluit aan appellant toe te zenden;
IV. verstaat dat een afschrift van dit besluit wordt gezonden aan [naam] en de secretaris van het College.

Aldus vastgesteld door een kamer uit het College van beroep voor de examens, bestaande uit mr. O. van Loon (voorzitter), dr. A.M. Rademaker, dr. J.J.G.B. de Frankrijker, M. Heezen LLB en Z.I. de Vos LLB (leden), in tegenwoordigheid van de secretaris van het College, mr. M.S.C.M. Stoop - van de Loo.

mr. O. van Loon,
voorzitter

mr. M.S.C.M. Stoop – van de Loo,
secretaris

Voor eensluidend afschrift,

Verzonden op: